

Col·legi La Salle

Cent anys a Sant Celoni, 1911-2011

LA
RECTORIA
VELLA

29 octubre - 11 desembre 2011

Inauguració: dissabte 29 d'octubre a les 7 del vespre

Horari: dissabtes i feiners de 5 a 8 del vespre, dilluns tancat
Diumenges i festius de 2/4 de 12 a 2 del migdia i de 5 a 8 del vespre

La Rectoria Vella. Parc de la Rectoria Vella s/n. Sant Celoni. Tel. 93 864 12 13

Ajuntament de
Sant Celoni

L'octubre de 1911 van arribar a Sant Celoni els primers germans de La Salle, els francesos Emilià, Jacint i Josep. Era l'inici del Col·legi de la Verge del Puig, conegut popularment com els *Hermanos* o La Salle. L'1 d'octubre del mateix any s'havia signat un conveni entre la Junta Fundadora del Centre (un grup de pares i prohoms celonins) i els superiors de l'Institut dels Germans de les Escoles Cristianes, segons el qual la Junta aportava un local per a l'escola i es feia càrrec de la seva economia. Dedicat a l'ensenyament masculí, el primer centre era en una casa del doctor Joan E. Barri a la carretera Vella. Els religiosos van començar amb dues classes i quaranta-cinc alumnes, però l'escola va créixer de seguida. En el curs 1913-1914 es va arribar als cent vuitanta alumnes i el col·legi es va haver de traslladar a una casa d'aquest metge al carrer de Sant Josep. El 1915 s'hi va afegir la classe de comerç, l'única oferta de segona ensenyança que es feia al poble. Així el col·legi es va consolidar com la institució educativa més important de la comarca natural; fins i tot venien alumnes de Llinars, Breda, Sils... Al mateix temps que el centre creixia, augmentava la comunitat fins arribar als sis o set germans.

El 15 de juliol de 1920 es va inaugurar el nou col·legi a l'indret on és actualment, construït sota l'impuls del germà Emilià, director entre 1911 i 1923. Era un edifici allargat de dues plantes amb les façanes de pedra. A baix hi havia les cinc aules: quart, tercer, segon, primer i comercial, i la residència dels germans era al pis. L'Associació del Col·legi Verge del Puig, formada pels accionistes que van pagar l'obra, era la propietària i administradora del centre. El modern edifici va augmentar el prestigi del centre, que va arribar als tres-cents alumnes el 1932. El 1930 es va inaugurar la nova sala d'actes, on s'oferia cinema i teatre per als infants la tarda del diumenge.

A l'època de la República, a partir de 1933, l'escola es va secularitzar, ja que una llei prohibia la docència als ordres religiosos. Aleshores els germans van deixar de vestir l'hàbit amb l'objectiu de passar desapercebuts. L'any 1936 s'havia de celebrar el 25è aniversari del col·legi, però va esclatar la Guerra Civil i la presència de milicians forasters va provocar la fugida

dels sis religiosos el 19 de juliol. Durant la Guerra Civil, l'Ajuntament va confiscar el col·legi i el va adaptar com a escola graduada mixta per a nens i nenes amb el nom de Grup Escolar Francesc Macià.

El 14 d'abril de 1939, acabada la guerra, van tornar tres religiosos. Amb esforç es va restaurar el centre i s'hi van reprendre les classes. El curs 1939-1940 va començar amb cinc germans i un professor seglar. A partir d'aleshores, la presència d'un o dos mestres laics va sovintejar. Malgrat la duresa de la postguerra, la normalitat es va restablir aviat, alhora que els serveis augmentaven. El 1956 es va començar a preparar els alumnes per al batxillerat elemental i el 1959 es va arribar als tres-cents seixanta alumnes, el límit de la capacitat del centre. Des d'aquest any hi havia quatre graus per primària i després s'optava pel comerç o els quatre cursos del batxillerat elemental. El 1962 la comunitat educativa ja estava formada per set germans i cinc mestres laics.

La Junta del Patronat tenia problemes econòmics i no podia encarar les reformes que calia per engrandir l'escola, per això, el 14 de gener de 1959 va cedir el centre a l'Institut Popular SA, la institució dels germans de La Salle, per un preu simbòlic. El 1961 es van celebrar les noces d'or dels germans a Sant Celoni, i entre 1962 i 1964, finalment, es va ampliar el centre: al primer pis de l'edifici antic s'hi van fer aules i es va aixecar un nou pis per a residència dels religiosos.

Una segona ampliació, molt més ambiciosa, no va trigar. La va provocar l'augment de la població escolar a causa, entre d'altres factors, de la immigració. Es va construir el nou pavelló amb 12 aules noves, laboratori, biblioteca... i pati cobert a sota, inaugurat el curs 1968-1969. Amb les obres, però, es va perdre la sala d'actes, tant utilitzada com a teatre i cinema. El 1971 es va arribar a 535 alumnes; també es va començar a implantar el nou sistema d'EGB. Aleshores el claustre era de 20 professors: 7 germans, 7 professors d'EGB i 6 de batxillerat. El 1973 es va incorporar la primera mestra, una religiosa, precursora del reguitzell de professores que tindrà el centre. Aquell any hi havia 13 classes i un total de 510 alumnes.

El 1975 es va transformar en auditori i gimnàs el pati cobert. L'octubre del mateix any l'escola va cedir dues aules i professors a l'Ajuntament per impartir el primer curs de BUP, tot esperant la construcció de l'institut. El germà Benigne Bóveda, director del col·legi, també es va fer càrrec de la direcció del nou Centre Habilitat de Batxillerat. El curs 1977-1978, comptant amb el BUP, el centre tenia 22 aules i uns 800 alumnes. La secció de BUP es va traslladar al nou Institut Baix Montseny el 8 de gener de 1979. El curs 1980-1981 va començar l'escolarització de nens i nenes junts, la coeducació. També es va afiliar al moviment escolta l'Agrupament Escolta GELS, dedicat a l'esplai dels infants. A partir del curs 1995-1996 es va implantar la reforma educativa amb l'educació primària i l'ESO. Aleshores el col·legi tenia dues línies i 20 classes.

El 1999, amb l'impuls del nou director, el germà Joan Escalé, es va pintar l'edifici i es va anar renovant l'aspecte de l'escola. El 2003 van començar les darreres obres importants, per encabir el parvulari a l'escola. Aleshores es van inaugurar la cuina i menjador, situats on hi havia l'auditori. El 2006 ja estava operatiu l'edifici nou de tres plantes construït al xamfrà dels carrers del Germà Emilià i de Campins. Es va estrenar la nova entrada del col·legi, l'administració... Les obres del parvulari no van acabar fins al 2007, i el curs 2007-2008 van començar les dues classes de P3. D'altra banda, el 1998 es va crear l'Agrupament Erol per promoure l'educació en el lleure.

El 2004 el càrrec de director va recaure, per primera vegada, en un seglar. Era un primer pas cap a la desaparició dels germans, ja que la comunitat, envellida i formada per només 4 religiosos, va marxar definitivament de Sant Celoni l'estiu de 2008. Els darrers germans van ser Genaro Capdevila, José Antonio Panero, Bernardí de la Torre i Àngel Ruíz. Actualment el col·legi, que és un centre concertat, compta amb 719 alumnes; el claustre està format per 44 professors i s'hi imparteixen classes d'educació infantil, primària i secundària.

